

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det vigtigste for mig er, at der sker noget, og det vigtigste er, at udenrigsministeren repræsenterer den samlede regering i denne sag. Den udtalelse, jeg henviste til, kom fra statsministeren, der på et pressemøde, efter at jeg og Björn Engholm havde lagt forslaget frem, sagde, at han ikke var tilhænger af et Østersøråd, men derimod var han tilhænger af et baltisk råd – et råd bestående af de 3 baltiske stater. Men det skal ikke skille os ad, det er godt, vi tænker i samme retning.

Når jeg overhovedet følte anledning til at gøre en bemærkning om det, så var det jo, fordi næsten en tredjedel af ministerens i øvrigt meget positive tale gik med at understrege, hvor næsten komisk det var, at Socialdemokratiet nu kom springende med et forslag, han for længst havde udformet, taget initiativ til og forhandlet med andre stater.

Henning Gjellerod (S):

Det er velkendt, at vande gennem århundreder i langt højere grad har forbundet lande og kulturer, end de har adskilt dem. Mindre have, fjorde, søer og floder har fra gammel tid fungeret som infrastruktur – således også med Østersøen. Vandet har fungeret som forbindelse mellem forskellige kulturer, forskellige politiske systemer, forskellige religioner, mellem rige og fattige egne. Østersøen har været infrastruktur. Det vil den også være i fremtiden, så længe der sejler skibe på den.

Østersøen får nu mulighed for i langt højere grad at forbinde end at adskille, fordi kommunismens åg er væk, fordi den kolde krig er forbi, fordi de baltiske stater nu eksisterer osv.

Danmark ligger ved porten til Østersøen. Derfor dette beslutningsforslag om at styrke det regionale samarbejde i Østersøområdet, et samarbejde om hurtigst muligt og bedst muligt at skabe betingelser for, at de økonomiske, de økologiske og de demokratiske reformer, der er påtrængende nødvendige, kommer i gang. I parentes vil jeg da gøre opmærksom på, at vor formand, hr. Svend Auken, jo i går har foreslået, at der ydes akut støtte til Skt. Petersborg på grund af sult og kulde og i øvrigt også til andre områder, hvis der er behov for det.

På det formelle plan ønsker vi i Socialdemokratiet et ministerråd til at træffe de overord-

nede politiske beslutninger. Derudover lægger vi vægt på, at rådet ikke forbindes med et tungt, politisk apparat, men tværtimod kommer til at bygge på decentralistiske og ikkebureaukratiske principper. Det vil bl.a. sige, at de folkelige, de erhvervsmæssige og de primær- og amtskommunale initiativer, der allerede har taget deres begyndelse, naturligvis skal have lov til at videreudvikle sig.

Når det gælder overordnede samarbejdsformer såsom udmøntningen af Helsingforskommissionens arbejde og Ars Baltica-initiativet, mener vi, at det bør overvejes at inddrage disse i det kommende Østersøråds arbejde. Vi mener også, at man kan diskutere egentlige sikkerhedspolitiske spørgsmål.

Vi mener, at det er af allerstørste betydning, at parlamentarikere fra de deltagende lande og regioner mødes og udveksler synspunkter, og vi mener, at miljøorganisationer, kulturelle organisationer, erhvervsorganisationer, fagbevægelser og mange andre i videst muligt omfang bør inddrages i Østersørådets arbejde. På den måde vil det være muligt at skabe dynamik i hele regionen.

Det skal ikke være nogen erstatning for Nordisk Råd. Det skal heller ikke være en efterligning. Et samarbejde i regionerne, når vi taler om Europa som regionernes Europa, må nødvendigvis på mange punkter komme til at gå uden for EF-området.

Sikkerhed og dynamik, solidaritet og samarbejde mener vi er forudsætninger for, at vi fremover kan skabe en dynamik i hele Østersøregionen. På den måde kan Østersøen gå hen og blive til et aktivt fredens hav, og det vil vi meget gerne arbejde for.

Agnete Laustsen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Ahlmann-Ohlsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne kommentere forslaget.

Den glædelige udvikling i Østlandene – og jeg tænker i denne forbindelse først og fremmest på de baltiske staters uafhængighed – har jo nu muliggjort, at det, som før var en selvfølge, nemlig et Østersøstatssamarbejde, igen kan blive en realitet.

Der er også adskillige indlysende opgaver at samarbejde om, ikke mindst miljøproblemer, som jo også er givet en høj prioritet i det socialdemokratiske forslag, men også infrastruk-